

TORONYIRÁNY

XII. 48.

2018. december 2.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 1. vasárnapja

December 7. Szent Ambrus püspök és egyháztanító

December 8. A Boldogságos Szűz Mária szeplőtelen fogantatása

Életünk vezérgondolatává kellene tennünk, hogy az újra eljövendő Úr érkezésének örvendezzünk, és megérkezésére méltók legyünk. Az kellene, hogy fő gondunk legyen, milyen elfoglaltságban talál minket, és szolgálatában hűségesnek talál-e minket. Az eljövendő világ sajátosan igazibb és ugyanakkor más, mint a mostani.

Ha így tennénk, életünkben sok minden nagy kicsivé lenne, sok kicsi pedig naggyá lenne. Minden a maga valóságos méretében mutatkozna, és hazugságunk lelepleződne a jövőigazság színe előtt.

Igen, az őshazugság ereje az, hogy a valóság arányait – Isten, világ, örökkévalóság, idő – állandóan ellenkezőleg mutatja. Az árnyékos mulandót csalogató, éles fénybe állítja, hogy szívünket reá függesszük, és az igazi fényt elveszítsük szemünk előtt. De az eljövendő világ világossága leleplezi a csalást, és ha ezt szemünk előtt tartjuk, szabadok vagyunk.

Heinrich Spaemann

Az Imaapostolság szándéka

Evangelizációs: A hit továbbadásának szolgálatáért: Hogy azok, akik a hit továbbadásának szolgálatában állnak, a kultúrákkal való párbeszédben megtalálják ehhez a megfelelő nyelvezetet.

A szentmise olvasmányai

- 1. Jer 33,14-16** Jeremiás próféta által Isten megerősíti ígéretét: elküldi a Megváltót, aki Dávid házából fog születni.
- 2. 1Tessz 3,12-4,2** Pál apostol kéri Istent, gyarapítsa a tesszalonikai közösség tagjainak szeretetét egymás és mindenki iránt, és tegye őket állhatatossá a hitben, hogy fedhetetlenül és bizalommal várhassák a végső találkozást a győztes Krisztussal, a történelem Urával.
- 3. Lk 21,25-28.34-36** Jézus a történelem célbajutásával és a végső időkkel kapcsolatban éberségre, józanságra és lelki készenlétre buzdítja tanítványait.

Krisztus második eljövetele

A kinyilatkoztatás az örök élet reménye mellett azt is tudunkra adja, hogy a földi történetet Isten maga zárja le, s ő gondoskodik arról, hogy az ember és a kozmosz elérje végső célját. A záró esemény Krisztus második eljövetele lesz, és ő valósítja meg mindazt, ami az üdvösség történetében, mint ígéret és mint rejtett kegyelmi valóság jelen volt: a holtak feltámadását, az ítéletet, a jók és a rosszak szétválasztását. Nem is annyira Krisztus eljövételéről kell beszélni, hanem arról, hogy a világ érkezik el őhozzá. Ő a feltámadásban átment az örök életbe, a mi világunk már nem fogadhatja be. Ellenben nekünk kell a vándoréletet a hazatalálás nyugalomával felcserélni. Eljövetele az apostolok nyelvén azt jelentette, hogy ő az üdvtörténet központja és a történelem kulcsa. Ő adja meg a világnak azt, amit a megváltással kiérdemelt, illetve ami az ő megdicsőült emberségében már megvalósult.

Az újszövetségi könyvek a paruzia vagy az epifánia szót használják az eljövétel jelzésére. Az utóbbit főleg a pasztorális levelekben találjuk (1-2Tim, Tit). Az evangéliumban Krisztus maga beszél róla, mint küldetésének tartozékáról. Ezek a szövegek szervesen illeszkednek tanításához és tetteihez, tehát nem lehetnek utólagos belemagyarázások. Többnyire „az Emberfia” eljövételéről van szó, s ezt a nevet csak ő használta. Az apostoli egyház már nem emlegette ezen a néven. A legvilágosabb utalást az ítéletről szóló beszédben találjuk (Mk 13; Mt 24-25; Lk 17). De más alkalommal is hivatkozik rá, mint pl. amikor követéséről beszél: „Aki ez előtt a házasságtörő nemzedék előtt szégyell engem és tanításomat, azt az Emberfia is szégyellni fogja, amikor majd eljön dicsőségében a szent angyalokkal” (Mk 8,38). A döntő órában, a főtanács előtt azt állítja, hogy eljövetele lesz az isteni fiúság végső bizonyítéka: „Látni fogjátok, hogy az Emberfia ott ül a Mindenható hatalmának jobbján

és eljön az ég felhőin” (Mk 14,62). Szavaiban tükröződik a hivatkozás Dániel (7,14) jövendölésére. Lukács a mennybemenetel leírása után az eljövételről szóló üzenetet úgy hozza, mint az angyaloktól kapott közleményt (ApCsel 1,11). Pál apostol levelei pedig azt mutatják, hogy a tétel mindenütt szerves része a keresztény tanításnak. Az egyház is így vette bele a hitvallásba kezdettől fogva.

Az ősegyház alaphangulata a várás volt. Úgy gondolták, hogy Krisztus nemzedéknek az életében eljön, s náluk a várás a reményt fejezte ki. A Lk 21,18-ban ezt olvassuk: „Amikor a jövendölés teljessé kezd, emeljétek fel fejetekeket. Megváltástok ideje közel van”. A 2Tim 4,8 szerint az igazságos bíró a győzelem koszorúját megadja mindenkinek, aki örömmel várja eljövését. A paruzia elmaradása azonban nem okozott krízist. Az eltolódást inkább Isten irtalmára vezették vissza, aki időt enged a bűnbánatra és alkalmat ad a népeknek, hogy megismerjék és befogadják az evangéliumot. Az Újszövetség későbbi könyveiben egyre inkább előtérbe nyomul a gyakorlati keresztény élet kialakítása. Sőt a történelmi idő beiktatásának lehetősége már megvan a 2Tessz levélben is. A Jelenések könyve egyenesen felhívás arra, hogy az egyháznak be kell rendezkednie a küzdelmes életre. Mivel Krisztus semmit sem árult el a világ végének idejéről, sőt kijelentette, hogy az kimondottan az Atya titka, azért a hivatalos egyház mindig tiltakozott az időmegjelölések ellen. Pál apostol maga is szeretné, ha Krisztus eljövele közel lenne, de a tétlen várakozásnak ellene van. Már korábbi leveleiben is meg lehet figyelni az istentisztelet kialakítására való törekvést és az erkölcsi élet szabályainak az összefoglalását. A pasztorális levelek pedig utasítást adnak az egyházi élet intézményes megszervezésére. A bűnbánat szentségének praxisa, a kitiltás és a visszafogadás ekkor kezd kialakulni.

Az ígéretes színezet lassan átalakult, és a középkorra a harag napja lett belőle. A változás okát abban jelölhetjük meg, hogy az üldözések megszűnése és a pogányok kritikájának elhallgatása után jelentkezett a lanygulás, tehát szükség volt komoly intelemre. A paruziával kapcsolatos apokaliptikus képek ijesztő volta meg is felelt ennek a célnak. Felhasználták az ószövetségi elemeket is. Ott az ítélet mindig kapcsolatos a pogányok elleni fenyegetéssel. Az Újszövetség gondolatvilága szerint azután a pogányok helyére könnyű volt betenni a bűnös embert. Végül hozzájárulhatott az a szemléletmód is, amely Krisztusban a közvetítő helyett inkább az urat és a bírót látta, s jobban kihangsúlyozta istenségét, mint emberségét.

Ma már látjuk, hogy az Isten országa a történelemben valósul, azért Jézus eljövele nem esett az apostoli időkre. Abban az időben a történelem értékének és céljának vizsgálata kevésbé jutott szóhoz, bár nyomai kétségtelenül megvannak a Jelenések könyvében. Krisztus eljövele tehát nem „késik”, hiszen annak idejéről semmi kinyilatkoztatást nem kaptunk. Az Isten országa itt van, mint kovász, s annak időre van szüksége, hogy áthassa az emberiséget és a történelmet. Ki kell bontakozni azoknak a lehetőségeknek is, amelyeket Isten belevett a teremtésbe. A tudományos, kulturális és társadalmi élet bontakozása sokrétűvé teszi a kegyelem felhasználását, a szeretet parancsának teljesítését és az igazságot kereső embernek Istennel való párbeszédét. Mindez azt eredményezi, hogy a hívő ember egyre jobban magára találhat, mélyebben felfogja Isten gondviselését. Ez a történelem tehát a benne levő természetfölötti tényezők hatására igazi értékeket termel még akkor is, ha sok benne az emberi rövidlátás és a bűn. Meghosszabbítása tehát nem csupán a szenvedés és a gonoszság szaporítása. A küzdelem nem dől el magától, hanem Krisztus megjelenése dönti el. Addig az ember jó és rossz irányban kipróbál mindent. Keresi az önmegváltást, ingadozik az optimizmus és a pesszimizmus között, az isteni figyelmeztetés és segítség azonban nem hiányzik, hogy az igazi célt is megismerhesse. A magatartást megkönnyíti az a tudat, hogy Krisztus végső győzelme biztosítva van.

Gál Ferenc

Szülők és gyermekeik: hogy jól éljünk együtt (23.)

Hogyan válhat belőlünk don Bosco szerint nevelő vagy szülő?

XVII. A család, mint elsődleges nevelési rendszer

Kulcsszavak: A család elsőbbsége – Az identitás kialakítása – Alapvető bizalom – Kapcsolatrendszerek – Integrált fejlődés

1. A család, mint a nevelés tengelye

A család napjainkban továbbra is az a környezet, amely elsődleges jelentőséggel bír a személy fejlődését tekintve (ez egyaránt vonatkozik a szülőre és a gyermekre). Ezt hangsúlyozta nagy erővel a Terápiás Közösségek XV. Világkongresszusa, amelyet Velencében, a Szent György-szigeten tartottak a Cini Alapítvány rendezésében, 1992. október 17-e és 22-e között.

A találkozó témája a következő volt: „A család a társadalomban: mi a jövő útja?” Az alapgondolatokat a legrangosabb szakértők fejtették ki, és mindenki teljes meggyőződéssel vallotta, hogy a család elsőbbséget élvez bármilyen más nevelő közeggel szemben. Íme, néhány hangsúlyos megállapítás:

„Ami a kábítószerek beilleszkedését illeti, noha a család korunkban megrendült... nélküle semmit sem tehetünk...”, „A közvélemény előtt újra fel kell mutatni a család fontosságát, és el kell érni, hogy a szociálpolitikának a család legyen a kedvezményezett alanya”.

A fenti alapvető kijelentéseken túl keserűen állapíthatjuk meg, hogy vannak „alkalmatlan” családok, amelyen belül kisebb vagy nagyobb károsodások érik az egyes családtagokat. Mindezt előrebocsátva lássuk, mit mondanak e témakörrel egyes nagy pedagógiai és pszichológiai szakértők.

2. A személyes identitás felépítése

Erik Erikson (pszichológus) kiemeli a család jelentőségét a személyes identitás kialakításában, már a születés pillanatától kezdve. Az identitásunkat úgy építi ugyanis fel az ember, hogy a számára jelentős felnőtteket utánozza, azokat, akikkel újszülött kora óta kapcsolatban áll. Ilyen módon sajátítja el nem csupán a nyelvet, hanem azokat a magatartásformákat is és értékeket, amelyeket a környezetében élők lát.

Az utánzások kívül a gyermek azonosul is azokkal a személyekkel, akikkel kapcsolatot alakít ki, és a számos azonosulás eredményeképpen ébred rá a maga eredeti, egyedi és megismételhetetlen identitására. Ezt úgy is felfoghatjuk, mint önmaga meghatározásának folyamatát maga előtt, mások előtt, a társadalom előtt, az értékek viszonylatában.

Ez azt jelenti, hogy önazonosságunk kialakulása fokozatosan megy végbe, a családban, az iskolában és a különböző élethelyzetekben átélte tapasztalatok feldolgozása révén. Az egyén folyamatosan felfedezi önmagát: „Ki vagyok én?”

A személyes identitás annak a szüntelen reflexiónak az eredménye, amivel szemléljük mindazt, ami velünk történik, amit megélünk, ahogyan mások ránk tekintenek, amilyen elvárásokat megfogalmaznak a mi irányunkban. Dinamikus szintézis jön létre az énünk és a világ kapcsolatában, amint folyamatosan újraértelmezzük a kérdést: „Ki voltam, ki vagyok, ki leszek?”

Nemcsak a gyermekek, hanem a szülők is mindig kutatják identitásukat, mint apa, anya, férj, feleség stb. Mindenki úton van a maga belső világában, s az utazás születésünkkel veszi kezdetét, s az idő előrehaladtával csak a határozottsága fokozódik.

A legelső életek igen fontosak a személyiség kialakulása szempontjából (ami nem jelenti azt, hogy determinizmusra hajlanánk). Fent mondtuk, hogy a gyermek utánozza a felnőtteket. Ez azt jelenti, hogy értékes utánoznivalót kell kínálni a számukra. Ha a gyermek számára a felnőtt jó példát jelent, sok mindent megnyerhet ezáltal.

3. Az alapvető bizalom

Erikson mélyebben vizsgálta azt a dinamizmust, ami az alapvető bizalom kiépülésével kapcsolatos, ami nélkül nehéz elképzelni fejlődést a személyes szinten csakúgy, mint a társas kapcsolatok szintjén. Az alapvető bizalom azt jelenti, hogy valaki igyekszik a személyben lévő legjobb pontokat kiemelni, bátorítva és segítve őt, megerősítve lehetőségeit.

Az, hogy bizalommal vagyunk saját gyermekeink iránt, azt jelenti, hogy arra tereljük őket, juttassák kifejezésre a bennük rejlő legjobb dolgokat. A bizalom ellentéte a folyamatos szidás, amit akkor teszünk, amikor mindig a negatívumot emeljük ki a gyermek viselkedéséből: „Semmihez nem tudsz hozzáfogni, mindig hibázol...; soha nem fogsz semmi jót tenni...” és így tovább. Inkább azt kell számukra megmutatni, hogy bizonyos személyes hibákon igenis lehet javítani: az alapvető bizalmat megadni az embereknek, akikkel kapcsolatban állunk mindannyiunk kötelessége.

4. A teljes függéstől az önállóság felé

A családban tanul meg a gyermek születése pillanatától kezdve eltávolodni a róla gondoskodó felnőttől. Ez az eltávolodás természetes, egészséges és elkerülhetetlen. Az újszülött totálisan függ a felnőttől, majd lassanként önállóságra tesz szert, kezd nélküle élni és ténykedni.

A családban kötelességünk bátorítani az önállóság megszerzését az egyén éretté válásának előfeltételeként. A családi életben segíteni kell a gyermeknek, hogy megtegye ezt a lépést: a saját tettei következményeinek tudatossága helyébe a tettek feletti mind erősebb kontrollnak kell lépnie.

A nevelést végző családnak arra kell törekednie, hogy a gyermek túllépjen korlátain, meghatározottságain, az ösztönös, impulzív magatartáson, és el kell vezetni őt oda, hogy tetteit mind jobban felfogja, míg el nem éri a felelős önállóság szintjét.

5. A család és az értékek

Cesare Scurati (pedagógus) azt állítja, hogy a család az az alapvető csatorna, amelyen keresztül a gyermeket intuíció szintjén eléri az értékek világa.

Nincs valódi nevelés, ha nincs mellette és nem támogatja, nem erősíti az értékek birtokba vétele. Nevelni annyit jelent, mint értékeket felépíteni a személyben. A családban a gyermek eleinte az intuíció szintjén fogja fel az ott vallott értékeket, azután elsajátítja azokat, ha azt látja, hogy a felnőttek is alkalmazzák. Végezetül azért csatlakozik hozzájuk, mert látja a javaslat és a gyümölcsök pozitív voltát.

De mik valójában az értékek? Úgy határozhatjuk meg, mint magatartásunkat vezető kritériumokat, tevékenységünket mozgó rugókat, elsődlegesen megvalósítandó célkitűzéseket.

Az értékeket úgy is felfoghatjuk, mint azoknak az elemeknek az összességét, amelyek a mindennapos viselkedésben és magatartásban kiemelhetők és tisztán kivehetők.

(Folyt. köv.)

Salvatore Porcelluzzi

Vasárnapi jegyzet

A föld várakozása

Leginkább az egyénre vonatkoztatjuk ezt a sok rejtelmet tartalmazó szót, a földre (bolygónkra) kevésbé. Még az egyházi szóhasználatban sem szerepel, legfeljebb utalásokkal, zsoltári áthalással, viszont a szentpáli „új ég, új föld” reményében – elmélyült kategória értelmében – annál meggyőzőbben. Ez az apostoli tanítás veti fel igazán a föld várakozását, ami az egyén részére éppen a halál által kap értelmet. A végső pont egyúttal a kezdőpont, a viszonyítás pontja, hiszen az elmúlás a keresztény lélekben az új élet kezdete. Ennek értelmében soha nincs hívő emberben vígasztalanság, sem feladása az életnek. Nyugópontnak nevezte a Magyarországon interjút adó világhírű színművész, Bud Spencer is. És olyan meggyőző lelkülettel, hogy senkiben sem hagyhatott kétséget. Persze ezzel kezdte: „Én vallásos vagyok, katolikus.” Kifejtette, bizonyára jó lesz majd annak a közelében lenni, aki a Teremtőnk. Az élet így lesz igazán várakozás és búcsúzás. Azt is hozzá fűzte, hogy a születéssel egyúttal eljegyzi magát mindenki a halállal is. A szentpáli „új ég, új föld” az egyetemesség, a mindenkit magába foglaló érvényességgel. Hogy manapság milyen a föld várakozása? Szociológiai fölmérésekkel aligha lehet rá választ adni, mivel a legbensőbb történethez tartozik, és arról legritkább az őszinte válasz. Sokat beszélnek tudományosan, és dilettáns módon is, hogy mi lesz a földünk sorsa, arról kevésbé esik szó, hogyan készüljön fel erre a föld lakója, ha nem csupán a végzetre gondol. Vagyis mintha mesét hallgatna, mint Kalász Márton, a keresztény klasszikus kortárs költő versében, A földig érő fában: „nő az alvilág / földig érő fája, padlódig terjedez – / jön ágról ágra fölfelé, akár a mákszem, / jön tűnős, bátor, kicsi halál, / ébredj, mielőtt ideér s meg kell adnod a választ”. Hangozhat fenyegetésként, de a valóság szerint mégsem, mivel Isten bölcs ítélete nem ellened irányul, hanem önmagad tükrében: ki voltam és vagyok az életpályán? Magam ellen vagy mellett csak az isteni igazságosság fényében lehet dönteni, az irgalmat és a szeretet fokát soha fel nem adva. Az Atya mindig így várja gyermekét. Örökös advent tehát az ember, a föld és Isten várakozása.

Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevezetés: Adventet ünneplünk és valakit várunk, hogy szent kegyelmével bűntől szabaduljunk. Bánattal, de hittel várjuk segítséged, hogy tiszta lélekkel köszönthessünk Téged.

- Az első gyertya meggyújtása -

Részlet Szent Pál apostolnak a Rómaiakhoz írt leveléből:

- + Testvéreim! Ismerjétek fel az időt! Itt az óra, hogy fölébredjünk az álomból: üdvösségünk közelebb van, mint amikor hívők lettünk. Vessük hát le a sötétség tetteit, és öltünk fel a viláosság fegyvereit. Élünk tisztességesen, ne kicsapongásban és tobzódásban, ne civakodásban és versengésben. Inkább öltünk magunkra Urunkat, Jézus Krisztust, és ne a bűnnek éljünk!
- Urunk Jézus, Te születésseddel igazi szeretetet hoztál életünkbe. Add meg családjainknak is a békességet és az egyetértést!
- Urunk, Te születésseddel örömet adtál nekünk. Segíts családunknak is megtapasztalni az igazi boldogságot!
- Jézus, Te megváltottad a világot a bűntől. Gondjainkban és bajainkban mi is a Te segítségével és tanításod fényében akarjuk keresni a megoldást!
- + Most pedig mondjunk el egy imát, hogy családunk örömteli várakozással készüljön az ideai karácsony megünneplésére: Mi Atyánk,...

Befejezés: Te öntesz belénk reményt, megbántott jó Atyánk, Nehogy a pusztulás réme várjon miránk. Élő reményünket hirdeti a gyertya, Várva várunk Téged, világ Megváltója.

Több tízéves múltra tekint vissza az Egyházmegyei Ifjúságpasztorációs Iroda gondozásában idén is megjelenő Adventi Füzet, mely irányt mutat az olvasó számára az advent szent és várakozással teli időszakban. A füzetben a fiatal papok, egyetemisták, fiatal családosok és önkéntesek adventtel, illetve a karácsonnyal kapcsolatos írásait, gondolatait találja az olvasó. A korszerű külső értékeket rejt magában, melyek napról-napra kizökkentik az embert a megszokott rutinból, és figyelmét a megtestesülés fényére irányítják. A füzet az ideai esztendőben is ezer nyomtatott példányban jelenik meg, és a szöveg hamarosan az interneten is elérhető lesz a www.ipcszeged.hu oldalon.

A szeged-felsővárosi Szent Miklós Plébánia közössége búcsúját az ideai évben lelki gyakorlatokkal egybekötve Hofher József jezsuita szerzetes tartja december 4-én, kedden 5-én, szerdán és 6-án, csütörtökön. A szentmisék szokás szerint este 6 órakor kezdődnek, de mind a hajnali, mind az esti misék alatt is lesz gyónási lehetőség. A búcsú szentmise után szeretetvendégségre várják a híveket. Mindenkit hív és vár a felsővárosi plébánia közössége.

„A hosszú 19. század vége” című nemzetközi jogtörténeti konferenciának ad otthont a Gál Ferenc Főiskola. A Szegedi Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Kara által szervezett, a Gál Ferenc Főiskola és a SZEGEPI partnerségével megvalósuló Centenaria–1918 elnevezésű konferencia teljes programja 3 napos, a második nap helyszíne december 6-án a Gál Ferenc Főiskola (Dóm tér 6.) lesz. A rendezvény a SZEGEPI együttműködésével az Ember és társadalom, az Ember és természet műveltségterületekhez tartozóan 8 órás pedagógus-továbbképzésként is teljesíthető. Az esemény a GFF hallgatói számára a szabadon választható konferenciakurzus egyik alkalma is.

Az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet Plébánián csütörtök esténként 19 órai kezdettel folytatódik a felnőttképzés, melynek idei témája az egyház újkori története. Az előadások alkalmával az érdeklődők megismerkedhetnek az egyház liturgiájának és tanításának újkori formálódásával, valamint a tanúságtevő élet kiemelkedő alakjaival a Thorday Attila plébános által tartott előadások során. A Torontál tér 4. szám alatti plébánia nagytermében tartandó sorozatba az érdeklődők bármikor szabadon bekapcsolódhatnak.

Mire hívja fel a figyelmet a keresztény értékrend a házasság előtti szexualitással kapcsolatban, illetve a házasságban? Ezekre a kérdésekre keresi a választ a TESTTEO' Hétvége Szegeden – bevezetés a test teológiájába elnevezésű program, melynek során fiatalok beszélnek kortársaiknak arról, hogy mit tanít az egyház a szexualitásról, illetve férfiről és nőről. A december 7-9-ig (péntek 16:30-21:00, szombat 8:30-21:00, vasárnap 9:00-16:00) tartó rendezvényre 18 és 35 év közötti fiatalokat várnak a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). További információ és jelentkezés a www.lelkes.hu honlapon.

December 8-án, szombaton 19 órakor jótékonyági koncertet ad a debreceni Lautitia gyermekkórus a Székesegyházban. A koncert megálmodója Kocsis Fülöp görögkatolikus érsek, aki maga is közreműködik a rendezvényen. A kóruscsalád és a görögkatolikus egyház a hangverseny bevételét az Újszülöttjeinkért, Koraszülöttjeinkért Alapítvány debreceni mentorházának ajánlja fel. Jegyek a Belvárosi Plébánián (Dóm tér 15.), illetve a szegedi görögkatolikus parókián (Lechner tér 9.) vásárolhatók meg 2000 forintért.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynöksége a közelmúltban, november 24-én áldozatok számára tartott képzést Szegeden a Katolikus Házban. A képzésen részt vettek a régóta szolgáló áldozatok, illetve azok, akik számára plébánosuk most készül engedélyt kérni. A résztvevők az egyházmegye több településéről gyűltek össze. A délelőtt ismerkedéssel telt, valamint saját, személyes küldetésüket értékelték az áldozatok és a leendő áldozatok. Ebéd előtt rövid szentségimádáson imádkoztak együtt, majd Veréb László, a Gál Ferenc Főiskola tanára tartott előadást az áldozatok lelkiességével kapcsolatban, melyben többek között Barnabás példáját állította a hallgatóság elé. A délutánt Kondé Lajos pasztorális helynök zárta, aki gyakorlati oktatást tartott a résztvevőknek, melyben minden felmerülő kérdésre válaszolt.

A Magyar Katolikus Püspöki Kar tagjai december 4-én és 5-én tartják téli konferenciájukat az MKPK budapesti székházában.

A Magyar Kereszténydemokrata Szövetség és a Barankovics István Alapítvány szervezésében a „Kereszténydemokrata esték” sorozat keretében december 6-án, csütörtökön 18.30 órától a Városliget Café és Étteremben (Bp., XIV. kerület Olof Palma Sétány 5.) Nemzeti újjáéledés kereszténydemokrata alapokon – a megmaradás reménye? címmel Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a Kereszténydemokrata Néppárt elnöke és Kiss-Rigó László püspök beszélgetését Horváth Ágnes, a Kossuth Rádió szerkesztője vezeti.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.